

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
הלכה כדברי חכמים.	רב נחמן:										■	◊
וכמה?											^	יא
אפ"ל פטרוזא בר דנקא	רב יוסף:										!	◊
אף אנן נמי תנינא גדול וקטן	רבא:										■	◊
פשיטא											ז	יא
מהו דתימא: כולי האי לא, אי נמי פטרוזא לא, קמ"ל.											!	יא
רבי יהודה נשיאה הוה ליה פטר חמור, שדריה לקמיה דרבי טרפון	[רבי יהודה נשיאה]											◊
כמה בעינא למיתב לכהן?	אמר ליה: [ר"י]											^
הרי אמרו: , עין רעה - בשקל, בינונית - ברגיא	אמר ליה: [רבי טרפון]											!
הלכתא ברגיא	רבא:											■
וכמה?												^
תלתא זוזי, רגיל הכא ורגיל הכא.												!
קשיא הלכתא אהלכתא												ז
לא קשיא, כאן - בבא לימלך, כאן - בעושה מעצמו.												!
מי שיש לו פטר חמור ואין לו שה לפדותו - פודהו בשויו.	רבי יצחק אמר ריש לקיש:											■
למאן?												ז
אילימא לרבי יהודה												!
הא אמר הקפידה עליו תורה בשה												ז
אלא לרבי שמעון.												!
רב אחא מתני הכי												■
רבי יהודה ורבי שמעון - הלכה כרבי יהודה, וסתם לן תנא כרבי יהודה, ואת אמרת הלכה כרבי שמעון	רבינא קשיא ליה:											ז
אלא, אפ"ל תימא רבי יהודה, לא יהא חמור מן ההקדש, ולא אמרה תורה בשה להחמיר עליו, אלא להקל עליו.												!
רב נחמן בריה דרב יוסף פריק ליה בשילקי בשויו.	[רב נחמן בריה דרב יוסף]											■
הפודה פטר חמור של חברו - פדיונו פדוי.	רב שיזבי אמר רב הונא:											■
פדיונו לפודה, או דלמא פדיונו לבעלים?	איבעיא להו:											^
אליבא דר"ש לא תיבעי לך, כיון דאמר מותר בהנאה - ממונא דבעלים הוא												■ ^
כי תיבעי אליבא דרבי יהודה, דאמר אסור בהנאה, להקדש מדמי ליה, ורחמנא אמר (ויקרא כ"ז) ונתן הכסף וקם לו, או דלמא, כיון דקני להו בביני וביני, לא דמי להקדש?												^
הגונב פטר חמור של חברו - משלם תשלומי כפל לבעלים, ואע"פ שאין לו עכשיו יש לו לאחר מכאן	אר"ג, ת"ש:											■ !
מני?												^ !

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אילימא ר"ש											!	!	יא
אמאי אין לו עכשיו?											!		יא
אלא פשיטא רבי יהודה											!	!	יא
ואי ס"ד להקדש מדמינן ליה, (שמות כ"ב) וגונב מבית האיש אמר רחמנא, ולא מבית הקדש, ותו לא מידי.											!	!	יא
אחת ביכרה ואחת שלא ביכרה [כא].												■	יא
כיצד אמרו נכנס לדיר להתעשר אי אתה יכול לומר בבא ליד כהן - שהרי שנינו הלקוח ושניתן לו במתנה - פטור ממעשר בהמה, אלא בישראל שהיו לו עשרה ספק פטרי חמורים בתוך ביתו, שמפריש עליהן עשרה שיין ומעשרן והן שלו.	ת"ר:											■	יא
מסייע ליה לר"נ												■	יא
ישראל שהיו לו עשרה ספק פטרי חמורים - מפריש - עליהן עשרה שיין, ומעשרן והן שלו.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											■	יא
ישראל שהיו לו עשרה פטרי חמורים ואין בתוך ביתו, שנפלו מבית אבי אמו כהן, ואותו אבי אמו כהן נפלו לו מבית אבי אמו ישראל - מפריש עליהן עשרה שיין, ומעשרן והן שלו.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											■	יא
ישראל שהיו לו טבלים ממורחין בתוך ביתו, שנפלו מבית אבי אמו כהן, ואותו אבי אמו כהן נפלו לו מבית אבי אמו ישראל - מעשרן והן שלו.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											■	יא
וצריכא, דאי אשמועינן קמייא - משום דקא מפריש וקאי, אבל הכא - מתנות שלא הורמו כמי שלא הורמו דמיין, אימא לא ואי אשמועינן הכא - דאפשר לעשורי מיניה וביה, דהא מנח, אבל התם - כיון דשה מעלמא בעי אתווי ומפריש וקאי, אימא לא, צריכא.												■	יא
הלוקח טבלים ממורחין מן העובד כוכבים - מעשרן והן שלו	רבי שמואל בר נתן אמר רבי חנינא:											■	יא
דמרחינהו מאן?												▲	יא
אילימא דמרחינהו עובד כוכבים												!	יא
דגגך אמר רחמנא, ולא דגן עובד כוכבים												!	יא
אלא דמרחינהו ישראל מרשות עובד כוכבים, מעשרן - דאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר, והן שלו - דאמר ליה: קאתינא מכח גברא דלא מצית אישתעיה דינא בהדיה.												!	יא
המפקיד פירותיו אצל הכותי ואצל עם הארץ - בחזקתן למעשר ולשבועית	תנן התם:											■	יא
אצל העובד כוכבים כפירותיו	[ת"ק]											■	יא
דמאי.	ר"ש:											■	יא
להפריש כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי ליתנן לכהן	ר"א:											■	יא
ודאי חלפינהו, ובעי מיתגנהו לכהן	תנא קמא סבר:											■	יא
דמאי.	ר' שמעון סבר:											■	יא
יחיב רב דימי וקאמר להא שמעתא												○	יא
טעמא - דמספקא לן אי חלפינהו אי לא חלפינהו, הא ודאי חלפינהו - דכולי עלמא בעי למיתבינהו לכהן	א"ל אביי:											!	יא
הלוקח טבלים מן העובד כוכבים ממורחין - מעשרן והן שלו	והאמר ר' שמואל אמר ר' חנינא:											!	יא
דלמא, כאן - בתרומה גדולה, כאן - בתרומת מעשר?	[אביי]											!	יא
אזכרתן מילתא, ד"א"ר יהושע בן לוי: מנין ללוקח טבלים ממורחין מן העובד כוכבים שהוא פטור מתרומת מעשר, שנאמר (במדבר י"ח) ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל, טבלים שאתה לוקח מבני ישראל - אתה מפריש מהן תרומת מעשר ונותנה לכהן, טבלים שאתה לוקח מן העובד כוכבים - אי אתה מפריש מהן תרומת מעשר ונותנה לכהן.	[א"ל: רב דימי-רבי יהושע בן לוי]											■	יא

<p> disputants ♦ חולקים- central point for summary and review ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment < מובאה של פסקה קודמת- story O מעשה- key-מקרא: </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge ◊ קושיא- question ^ שאלה- answer-! תירוץ- proof-ראיה ■ </p>
--	--

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא:
ואם מת נהנים בו.												<
דמית היכא?												^
אילימא דמית בי כהן ונהנה בו כהן												!
פשיטא, ממונא דידיה הוא												ז
אלא, דמית בי בעלים ונהנה בו כהן												!
הא נמי פשיטא												ז
סד"א, כל כמה דלא מטא לידיה לא זכה ביה, קמ"ל: דמעידנא דאפרשיה, ברשותיה דכהן קאי.												!
אין פודין לא בעגל ולא בחיה, לא בשחוטה ולא בטריפה, ולא בכלאים ולא בכוי	[ת"ק]											♦
מתיר בכלאים - מפני שהוא שה, ואוסר בכוי - מפני שהוא ספק.	רבי אליעזר:											♦
נתנו לכהן - אין הכהן רשאי לקיימו עד שיפריש שה תחתיו:												■
מתני' מני?												^
בן בג בג היא												!
נאמר כאן שה ונאמר להלן שה, מה להלן - פרט לכל השמות הללו, אף כאן - פרט לכל השמות הללו	דתניא, בן בג בג:											!
אי מה להלן - זכר תמים וכן שנה, אף כאן - זכר תמים וכן שנה												ז
ת"ל: תפדה תפדה - ריבה.												!
אי תפדה תפדה ריבה, אפ"ל כל הני נמ?												ז
א"כ - שה שה מאי אהני ליה?												!
מהו לפדות בבן פקועה?	איבעי להו:											^
אליבא דר' מאיר לא תיבעי לך												!
בן פקועה טעון שחיטה	דכיון דאר"מ											!
שה מעליא הוא												!
אלא כי תבעי לך אליבא דרבנן												^
דאמרי שחיטת אמו מטהרתו	[רבנן]											^
כבישרא בדיקולא דמי, או דלמא: כיון דהשתא מיהא רהיט ואזיל, שה קרינא ביה?												^
אין פודין	מר זוטרא:											!
פודין	רב אשי:											!
מאי דעתך - דילפת מפסח, אי מה להלן - זכר תמים וכן שנה, אף כאן זכר תמים וכן שנה	א"ל רב אשי למר זוטרא:											ז
תפדה תפדה - ריבה												!
אי תפדה תפדה ריבה, אפילו בן פקועה נמ?												ז

<p>disputants-חולקים-♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story O</p>	<p>מימרא-statement-■ קושיא-challenge-⚡ שאלה-question-^ תירוץ-answer-! ראיה-proof-■</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
א"כ, שה שה מאי אהני ליה?											◇	יב.	
מהו לפדות בנדמה?	איבעיא להו:										^	יב.	
אליבא דרבי אליעזר לא תיבעי לך, השתא בכלאים פרקינן, בנדמה מיבעיא											!	יב.	
כי תיבעי לך אליבא דרבנן, בכלאים הוא דלא פרקינן - בנדמה פרקינן, או דלמא ל"ש?	[רבנן]										^	◇	יב.
פרה שילדה מין עז - אין פודין	ת"ש:										■	◇	יב.
הא רחל שילדה מין עז - פודין											■	◇	יב.
מני?											^	◇	יב.
אילימא ר' אליעזר											!	◇	יב.
הא בכלאים נמי פרקינן											⚡	◇	יב.
אלא לאו רבנן היא											⚡	◇	יב.
לא, לעולם ר' אליעזר, היא גופה קמ"ל, דפרה שילדה מין עז אין פודין, לא תימא זיל אבתריה דידיה - והאי עז מעליא הוא, אלא זיל בתר אימיה - והאי עגל הוא.											!	◇	יב.
איזהו כלאים - רחל שילדה מין עז ואביו שה	ת"ש, דתני רבה בר שמואל:										■	◇	יב.
אביו שה כלאים הוא? נדמה הוא?											⚡	◇	יב.
אלא: איזהו דמי לכלאים דשוויה רבנן כי כלאים - רחל שילדה מין עז ואביו שה											!	◇	יב.
למאי?											^	◇	יב.
אי לקדשים											!	◇	יב.
מהיכא דממעט כלאים מהתם ממעט נדמה											⚡	◇	יב.
(ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה	דתניא:										■	◇	יב.
אי לבכור											!	◇	יב.
(במדבר י"ח) אך בכור שור אמר רחמנא - עד שיהא הוא שור ובכורו שור											⚡	◇	יב.
אלא למעשר											!	◇	יב.
תחת תחת מקדשים גמר											⚡	◇	יב.
אלא לפטר חמור											!	◇	יב.
לא, לעולם למעשר, וכגון שיש בו מקצת סימניו, מהו דתימא: העברה העברה מבכור גמר, קמ"ל: תחת תחת מקדשים גמר											!	◇	יב.
מהו לפדות בפסולי המוקדשין?	איבעיא להו:										^	◇	יב.
אליבא דר"ש לא תיבעי לך											!	◇	יב.
כיון דאמר מותר בהנאה	[ר"ש]										■	◇	יב.
חולין הוא											!	◇	יב.
כי תיבעי לך אליבא דרבי יהודה											^	◇	יב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאמר אסור בהנאה	[רבי יהודה]									◆	▲	◇	יב.
מאי? כיון דאסור בהנאה - אין איסור חל על איסור, או דלמא: כיון דלא תפיס פדיונו, אפקועי איסורא בעלמא הוא?										▲	▲		יב.
מי זוטרי מאי דכתיב בהו כצבי וכאיל, מה צבי ואיל אין פודין, אף פסולי המוקדשין אין פודין.	רב מרי בריה דרב כהנא:									!		◇	יב.
השתא דאתית להכי, לר' שמעון נמי, צבי ואיל כתיב בהו.										■			יב.
מהו לפדות בבהמת שביעית?	איבעיא להו:											▲	יב:
ודאי - לא תיבעי לך, לאכילה אמר רחמנא - ולא לסחורה												!	יב:
כי תיבעי לך ספק												▲	יב:
ואליבא דרבי שמעון לא תיבעי לך, דלית ליה ספק												!	יב:
כי תיבעי לך - אליבא דרבי יהודה												▲	יב:
מאי? כיון דמפריש טלה והוא לעצמו - לאכלה קרינא ביה, או דילמא: כיון דכמה דלא מפקע איסוריה לא מישתרי - כסחורה דמי?												▲	יב:
בהמת שביעית אין פודין בה את הודאי, אבל פודין בה את הספק.	ת"ש, דא"ר חסדא:									■	!	◇	יב:
בהמת שביעית - פטורה מן הבכורה וחיבת במתנות.	ואמר רב חסדא:									■		◇	יב:
פטורה מן הבכורה - לאכלה אמר רחמנא ולא לשריפה, וחיבת במתנות - דלאכלה קרינא בה.										■			יב:
האוכל מעיסת שביעית עד שלא הורמה חלתה - חייב מיתה	מיתיבי:									■	?	◇	יב:
ואמאי? כיון דאילו מטמיא בת שריפה היא, לאכלה אמר רחמנא ולא לשריפה											?	◇	יב:
שאני הכא דכתיב לדורותיכם.											!	◇	יב:
מנין לאוכל מעיסת שביעית עד שלא הורמה חלתה שחייב מיתה - שנאמר לדורותיכם.	תנ"ה:									■	!		יב:
ולגמר מינה											?		יב:
התם - עיקר לאכילה, הכא - עיקר לשריפה:											!	◇	יב:
נתנו לכהן כו':												■	יב:
ישראל שהיה לו פטר חמור בתוך ביתו, ואמר לו הכהן תנהו לי ואני אפדהו - הרי זה לא יתנו לו אא"כ פדאו בפניו	תנינא להא, דת"ר:											■	יב:
זאת אומרת - נחשדו הכהנים על פטרי חמורים	ר' נחמן אמר רבה בר אבוה:											■	יב:
פשיטא												?	יב:
מהו דתימא: ה"מ - היכא דמחזק לן דמיקרי, אבל בסתמא - לא, קמ"ל דמורה בה היתירא:												!	יב:
המפריש פדיון פטר חמור ומת, רבי אליעזר אומר: חייבין באחריותו, כחמש סלעים של בן	[רבי אליעזר]											◆	יב:
אין חייבין באחריותו, כפדיון מעשר שני.	חכמים:											◆	יב:
העיד רבי יהושע ור' צדוק על פדיון פטר חמור שמת שאין כאן לכהן כלום,	ר' יהושע ור' צדוק:											■	יב:
מת פטר חמור ר"א אומר: יקבר, ומותר בהנאתו של טלה	[ר"א]											◆	יב:
א"צ להקבר, וטלה לכהן:	חכמים:											◆	יב:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב:
מ"ט דר' אליעזר - דכתיב (במדבר י"ח) אך פדה תפדה וגו' מה בכור אדם חייב באחריותו, אף בכור בהמה טמאה חייב באחריותו	רב יוסף:												יב:
אי מה בכור אדם מותר בהנאה, אף בכור בהמה טמאה מותר?	א"ל אביי:												יב:
וכי תימא ה"נ													יב:
מת פטר חמור, רבי אליעזר אומר: יקבר	והתנן: [ר"א]												יב:
מאי יקבר - לאו דאסור בהנאה?													יב:
לא, יקבר כבכור אדם													יב:
אלא אדם בכור הוא דבעי קבורה, פשוט לא בעי קבורה?													יב:
מודה ר' אליעזר בישראל שיש לו ספק פטר חמור בתוך ביתו - שמפריש טלה עליו והוא שלן	ועוד תניא:												יב:
אמר קרא אך פדה תפדה - לפדייה הקשיתיו, ולא לדבר אחר.	אלא אמר רבא:												יב:
הערכין - בשעתן, ופדיון הבן - אחר שלשים יום, פדיון פטר חמור - לאלתר.	תנן התם:												יב:
ופדיון פטר חמור לאלתר?													יב:
אין בערכין ובפדיון הבן ובנזירות ובפטר חמור פחות משלשים, ומוסיפין עד עולם	ורמינהו:												יב:
לומר שאם פדאו - פדוי	ר"נ:												יב:
מכלל דבנו, אם פדאו - אינו פדוי?													יב:
הפודה את בנו בתוך ל' יום, רב אמר בנו פדוי	והאיתמר: [רב]												יב:
לא איתמר עלה, אמר רבא: דכ"ע מעכשיו - אין בנו פדוי	[רבא]												יב:
לומר שאינו עובר עליו.	רב ששת:												יג:
מצותו כל שלשים יום מכאן ואילך - או פודהו או עורפו	מתיב רמי בר חמא:												יג:
מאי לא מצוה לשהותו כל שלשים יום?													יג:
לא, מצוה לפדותו כל שלשים יום													יג:
אי הכי, מכאן ואילך או פודהו או עובר עליו מיבעי ליה													יג:
לא קשיא, הא רבי אליעזר - דמקשי, הא רבנן - דלא מקשי.	אלא אמר רבא:												יג:
לא רצה לפדותו - עורפו מאחוריו וקוברו.													יג:
מצות הפדייה קודמת למצות עריפה, שנאמר: (שמות י"ג) אם לא תפדה וערפתו.													יג:
מצות יעידה קודמת למצות הפדייה, שנאמר: (שמות כ"א) אשר לא יעדה והפדה.													יג:
מצות הייבום קודמת למצות חליצה, בראשונה שהיו מתכווין לשם מצוה ועכשיו שאין מתכווין לשם מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.													יג:
מצות הגאולה באדון, הוא קודם לכל אדם, שנאמר: (ויקרא כ"ו) ואם לא יגאל ונמכר בערכך.													יג:
הדרן עלך הלוקח עובר חמורו													יג:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלוקח עובר פרתו של עובד כוכבים, והמוכר לו, אע"פ שאינו רשאי, והמשתתף לו, והמקבל ממנו, והנותן לו בקבלה - פטור מן הבכורה, שנאמר בישראל, אבל לא באחרים.												■
הכהנים והלוים חייבים, שלא נפטרו מבכור בהמה טהורה אלא מפדיון הבן ומפטר חמור.												■
מאי איריא דתני עובר חמורו ברישא, והדר תני עובר פרתו? ליתני ברישא עובר פרתו - דקדושת הגוף הוא, והדר ליתני עובר חמורו - דקדושת דמים הוא												⚡
איבעית אימא: אידי דחביבא ליה, כדרכי חנינא ואי בעית אימא: אידי דזוטרן מיליה דבהמה טמאה פסיק ושדי לה.	אמרי במערבא:											⚡
ישראל שנתן מעות לעובד כוכבים בבהמתו בדיניהם, אע"פ שלא משך - קנה וחייבת בבכורה ועובד כוכבים שנתן מעות לישראל בבהמתו בדיניהם, אע"פ שלא משך - קנה, ופטור מן הבכורה.	ר' יצחק בר נחמני אמר ריש לקיש משום ר' אושעיא:											⚡
ישראל שנתן מעות לעובד כוכבים בדיניהם, אף על פי שלא משך - קנה וחייבת בבכורה	אמר רבי אושעיא]											⚡
מאי בדיניהם?												⚡
אי נימא בדיניהם דגופיה, דאתי בקל וחומר, אם גופיה קני ליה ישראל בכסף, דכתיב: (ויקרא כ"ה) לרשת אחוזה - הקישו הכתוב לאחוזה, מה אחוזה נקנית בכסף ובשטר ובחזקה, אף עבד כנעני נקנה בכסף, ממונו לא כל שכן הוא												!
אם כן, אפי' בשטר ובחזקה נמי, ועוד, ישראל מישראל יוכיחו, דגופיה - קני ליה בכסף, ממונו - במשיכה												⚡
בדיניהם - שפסקה להם תורה, (ויקרא כ"ה) או קנה מיד עמיתך, מיד עמיתך הוא דבמשיכה, הא מיד עובד כוכבים בכסף	אלא אמר אביי:											⚡
ואימא: מיד עובד כוכבים כלל כלל לא												⚡
לא ס"ד, ק"ו הוא, אם גופו קנה, ממונו לא כ"ש?	אמרי:											!
ואימא: מיד עובד כוכבים עד דאיכא תרת?												⚡
ולאו ק"ו הוא? גופו - באחת, ממונו בשתיים?	אמרי:											!
ואימא: או בהא או בהא												⚡
דומיא דעמיתך, מה עמיתך - בחדא, אף עובד כוכבים נמי - בחדא.												⚡
ועובד כוכבים שנתן מעות לישראל בבהמתו בדיניהם, אע"פ שלא משך - קנה ופטור מן הבכורה	אמר רבי אושעיא]											⚡
מאי בדיניהם?												⚡
אילימא בדיניהם דגופיה, משום דאתי בק"ו, אם גופו ישראל קני ליה בכסף, דכתיב: (ויקרא כ"ה) מכסף מקנתו, ממונו לא כ"ש?												!
ישראל מישראל יוכיחו, דגופו - קני בכסף, ממונו - במשיכה												⚡
בדיניהם שפסקה להם תורה, (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך, לעמיתך - במשיכה, הא לעובד כוכבים - בכסף	אלא אמר אביי:											⚡
ואימא: לעובד כוכבים כלל כלל לא												⚡
לאו ק"ו הוא? אם גופו קנה, ממונו לא כ"ש?	אמרי:											!
אימא: לעובד כוכבים עד דאיכא תרת?												⚡
לאו ק"ו הוא? גופו - באחד, ממונו בשתיים?												!
ואימא: או בהא או בהא?												⚡
דומיא דעמיתך, מה עמיתך - באחת, אף עובד כוכבים נמי - באחת.												⚡
ולאמימר דאמר משיכה בעובד כוכבים קונה	אמרי: [אמימר]											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום-חזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הניחא אי סבר לה כר' יוחנן											⚡	
דבר תורה מעות קונות משיכה לא	דאמר: [ר' יוחנן]										⚡	
אהני לעמיתך, לעמיתך - בכסף, לעובד כוכבים במשיכה											⚡	
אלא אי סבר לה כר"ל											⚡	⚡
משיכה מפורשת מן התורה	דאמר: [ר"ל]										⚡	⚡
לעמיתך - במשיכה, ולעובד כוכבים - במשיכה, לעמיתך למה לי?											⚡	⚡
לעמיתך אתה מחזיר אונאה, ואי אתה מחזיר אונאה לכנעני	אמרי:										!	⚡
לכנעני (ויקרא כ"ה) מאל תונו איש את אחיו נפקא											⚡	
חד בכנעני וחד בהקדש											!	
וצריכי: דאי כתב רחמנא חד, הוה אמינא: לכנעני הוא דאין לו אונאה, אבל הקדש - יש לו אונאה, קמ"ל.											!	
הניחא למ"ד גזילו אסור - היינו דאצטריך קרא למישרי אונאה, אלא אי סבר לה כמ"ד גזילו של כנעני מותר, אונאה מיבעיא?											⚡	
אי סבר לה כמ"ד גזילו מותר - על כורחיה כר' יוחנן ס"ל.	אמרי:										!	⚡
הלוקח גרסאות מן העובד כוכבים, ומצא בהן עבודת כוכבים, אם עד שלא נתן מעות משך - יחזיר, ואם משנתן מעות משך - יוליך הנאה לים המלח	מיתיבי:										⚡	⚡
ואי אמרת מעות קונות משיכה ל"ל?											⚡	
הכא במאי עסקינן: שקיבל עליו לדון בדיני ישראל											!	⚡
אי הכי, מעות למה לי?											⚡	
הכי קאמר: אע"פ שנתן מעות, אי משיך - אין, ואי לא - לא											!	
אי הכי, קשיא רישא?											⚡	
רישא - משום דאיכא מקח טעות	אביי:										!	⚡
רישא - משום דאיכא מקח טעות, סיפא - ליכא מקח טעות?	אמר ליה רבא:										⚡	
רישא וסיפא - מקח טעות, רישא דלא יהיב זוזי - לא מיחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל, סיפא דיהיב זוזי - מיחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל.	אלא אמר רבא:										!	⚡
רישא מקח טעות - דלא ידע, דהא לא יהיב ליה זוזי, סיפא לאו מקח טעות הוא - דכיון דיהיב זוזי, כי קא משך - איבעי לעיוני והדר מימשך.	ואביי אמר לך:										!	⚡
מדרישא - משיכה אינה קונה, סיפא נמי - משיכה אינה קונה, ואידי דתנא רישא משך, תנא סיפא נמי משך.	רב אשי:										!	⚡
מדסיפא משיכה קונה, רישא נמי - משיכה קונה, ורישא הכי קאמר אם לא נתן ולא משך - יחזור מאי יחזור - יחזור בדברים	רבנא:										!	⚡
קסבר: דברים יש בהם משום מחוסרי אמנה, והני מילי - ישראל מישראל דקיימו בדבוריהו, אבל ישראל מעובד כוכבים, דאינהו לא קיימי בדבוריהו - לא.											!	
כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדש ונפדו - חייבין בבכורה, ובמתנות, ויוצאין לחולין ליגזו וליעבד, ולדן וחלבן מותר לאחר פדיונן, והשוחטן בחוץ פטור, ואין עושין תמורה, ואם מתו - יפדו, חוץ מן הבכור ומן המעשר.											■	
וכל שקדם הקדש את מומן, או מום עובר להקדשן ולאחר מכאן נולד להן מום קבוע, (להקדשן) ונפדו - פטורין מן הבכורה ומן המתנות, ואינן יוצאין לחולין ליגזו וליעבד, ולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן, והשוחטן בחוץ חייב, ועושין תמורה, ואם מתו - יקברו.											■	
טעמא דנפדו, הא לא נפדו - פטורין מן הבכורה ומן המתנות											■	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
קסבר: קדושת דמים מדהה מן הבכורה ומן המתנות.												◊	יד.		
ויוצאין לחולין וכו'.													<	יד.	
טעמא דנפדו, הא לא נפדו - אסירי בגיזה ועבודה														יד.	
מסייע ליה לרבי אליעזר												ז		יד.	
דאמר: קדשי בדק הבית אסורין בגיזה ועבודה	[רבי אליעזר]											ז	◊	יד.	
אמרי: לא, קדושת דמים למזבח הוא דמיחלפא בקדושת הגוף למזבח - גורו בהו רבנן, אבל קדשי בדק הבית - לא.													◊	יד.	
ולדן והלבן מותר כל.														<	יד.
היכי דמי?															יד.
אילימא דאיעבר ואתיליד לאחר פדיון															יד.
פשיטא, חולין נינהו													ז	יד.	
אלא דאיעבר לפני פדיון, ואתיליד לאחר פדיון														◊	יד.
הא לפני פדיון אסירי														◊	יד.
נפדין תמימים או אין נפדין תמימין?														◊	יד:
המתפס בעלי מומין קבועין לגבי מזבח וילדו - ימכרו ואין צריכין מום, שאין קדושה חלה עליהן, שלא יהא טפל חמור מן העיקר	תא שמע:													◊	יד:
טעמא שלא יהא טפל חמור מן העיקר, אבל הקדיש זכר לדמיו - קדוש קדושת הגוף															יד:
מסייע ליה לרבא															יד:
הקדיש זכר לדמים - קדוש קדושת הגוף. והשוחטן בחוץ פטור.	דאמר רבא:													◊	יד:
רבי אלעזר מתני חייב, ומוקי לה בבמת יחיד	[רבי אליעזר]														יד:
מנין לזובח בהמה בעלת מום בבמת יחיד, בשעת היתר הבמות, שהוא בלא תעשה - שנאמר: (דברים י"ז) לא תזבח לה' אלהיך שור ושה, אם אינו ענין לבמה גדולה דכתיב: (ויקרא כ"ב) עורת או שבור וגו' - תנהו ענין לבמת יחיד.	דאמר רבי אלעזר:													◊	יד:
אימא: אם אינו ענין לקדשים - תנהו ענין לבכור, סד"א, הואיל וקדוש כשהוא בעל מום - ליקרב נמי כשהוא בעל מום, קמ"ל דלא														ז	יד:
אמרי: בכור בהדיא כתיב ביה: (דברים ט"ו) פסח או עזר לא תזבחנו														◊	יד:
ואימא: אם אינו ענין לקדשים - תנהו ענין למעשר, דסד"א, הואיל וקדוש במומו, דכתיב (ויקרא כ"ז) לא יבקר בין טוב לרע [ובין רע] נקרב נמי במומיה, קמ"ל דלא														ז	יד:
אמרי: מעשר נמי, גמר העברה העברה מבכור														◊	יד:
אימא: תנהו ענין לתמורת קדשים, דס"ד אימנא הואיל וקדושה כשהיא בעלת מום, דכתיב (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותו וגו' - קריבה נמי כשהיא בעלת מום, קמ"ל דלא														ז	יד:
אמר קרא: (ויקרא כ"ז) והיה הוא ותמורתו - מקיש תמורתו לו, מה הוא - בעל מום לא, אף תמורתו - בעל מום לא.														◊	יד:
אימא: תנהו ענין לולדות קדשים, דסד"א, הואיל וקדושו כשהו בעלי מומין אגב אמן, כשהו בעלי מומין - נמי קרבי, קמ"ל דלא	מתקף לה ר' זירא:													ז	יד:
כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל,	רבא:													!	יד:
(דברים י"ב) רק קדשך אשר יהיו לך ונדרריך, רק קדשך - אלו התמורות, אשר יהיו לך - אלו הולדות, ונדרריך - הקישן הכתוב לנדר, מה נדר - בעל מום לא, אף הני נמי - בעל מום לא.	דתנא דבי רבי ישמעאל:													◊	יד:

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 :מקרא-key

Talmud Navigator

בכורות-הלוקח עובר פרתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ	יד:
מימרא												
ואין עושין תמורה.												<
מאי טעמא?												^
דאמר קרא: לא יחליפנו ולא ימיר וגו'												!
השתא רע בטוב אמרת לא, טוב ברע מיבעיא?												!
אלא: טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה.												!
אם מתו יפדו.												<
זו דברי רבי שמעון דאמר קדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה, קדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה והערכה	רב יהודה אמר רב: [ר"ש]											!
קדשי בדק הבית, אם מתו - יפדו	דתנן, רבי שמעון:											!
ומודה ר' שמעון בבעל מום מעיקרו - שנפדה.	[ר' שמעון]											!
מאי טעמא?												^
דאמר קרא אותה אותה למעוטי בעל מום מעיקרא.												!
אם מתו - יקברו.	אבל חכ"א:											!
מאן חכמים?												^
תנא דבי לוי הוא												!
הכל היו בכלל העמדה והערכה, ואפילו בעל מום מעיקרו.	דתנא דבי לוי:											!
וכן תנא דבי לוי במתניתיה: אפילו חיה אפ"ל עוף.	[דבי לוי]											!
והכתיב אותה												!
אותה לתנא דבי לוי קשיא												!
אבל רבנן דפליגי עליה דר"ש מאי? הכי נמי דאם מתו - יפדו? אי הכי, זו דברי רבי שמעון ומחלוקתו מיבעיא ליה?												!
לרבנן קדשי בדק הבית היו בכלל העמדה והערכה, קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה ולא מיתוקמא מתנא כרבנן, דקתני סיפא ואם מתו יקברו.	אמרי: רב כרבי שמעון בן לקיש, דאמר:											!
ממאי דהא מתו יקברו משום דבעי העמדה והערכה הוא, דלמא משום דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים הוא?												!
אם כן, ניתני אם נעשו טריפה - יקברו.	אמרי:											!
לעולם רב כרבי יוחנן סבירא ליה, ותני זו דברי רבי שמעון ומחלוקתו.	ואיבעית אימא:											!
אבל קדם הקדשן וכו'.												<
מנא הני מילי?												^
(דברים י"ב) צבי מה צבי פטור מן הבכורה, אף פסולי המוקדשין - פטורין מן הבכורה	דתנו רבנן:											!
אוציא אני את הבכורה ולא אוציא את המתנות												!
תלמוד לומר: איל - מה איל פטור מן הבכורה ומן המתנות, אף פסולי המוקדשין - פטורין מן הבכורה ומן המתנות												!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי מה צבי ואיל חלבן מותר אף פסולי המוקדשין חלבן מותר?										⚡	◊	טו.
ת"ל: אך - חלק.										!	◊	טו.
אוציא את הבכור ולא אוציא את המתנות	אמר מר:										■	טו. <
מאי שנא?											⚡	טו.
אוציא את הבכור - שאין שוה בכל, ולא אוציא את המתנות - ששוות בכל, ת"ל: איל.											!	טו.
אי מה צבי ואיל - אין אותו ואת בנו נוהג בהן, אף פסולי המוקדשין - אין אותו ואת בנו נוהג בו	אמר ליה רב פפא לאביי:										⚡	טו.
למאי מדמית להו? אי לחולין - אותו ואת בנו נוהג בו, ואי לקדשים - אותו ואת בנו נוהג בו	א"ל: [אביי]										!	טו.
אי הכי גבי חלבנו נמי נימא הכי, למאי מדמית להו, אי לחולין - חלבן אסור, ואי לקדשים - חלבן אסור, אלא, לאו מי אמרת אך - ולא חלבן, אימר נמי: אך - ולא אותו ואת בנו.	אמר ליה: [ר"פ]										⚡	טו.
אך - לאותו ואת בנו הוא דאתא, וחלבנו - מדמו נפקא, דכתיב (דברים ט"ו) רק את דמו לא תאכל, מאי דמול? אילימא דמו ממש, לא יתא אלא דמן דצבי ואיל, אטו דמן דצבי ואיל מי שרי? אלא: דמו חלבן	רבא:										!	טו.
וליתכוב רחמנא חלבן											⚡	טו.
אי כתב רחמנא חלב, הוה אמינא: אהני היקישא ואהני קרא, אהני היקישא - למעוטי מכרת, דכי כתב כרת - אאוכל חלב בהמה הוא דכתיב, שנא' (ויקרא ז') כי כל אוכל חלב מן הבהמה, ואהני קרא - למיקם עליה בלאו בעלמא להכי אפקיה רחמנא בלשון דמו, לומר לך: מה דמו בכרת אף חלבן בכרת.											!	טו.
והא תנא אך ולא חלבן קאמר											⚡	טו.
ה"ק: אילו לא נאמר דמו, הייתי אומר אך - ולא חלבן, עכשיו שנאמר דמו - לאותו ואת בנו הוא דאתא.											!	טו.
ואינן יוצאין לחולין.												■ < טו.
מנא הני מילי?											^	טו.
(דברים י"ב) תזבח - ולא גיזה, בשר - ולא חלב, ואכלת - ולא לכלבין, מכאן שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים.	דת"ר:										◆ !	טו.
(דברים י"ב) תזבח ואכלת - אין לך בהן היתר אכילה אלא משעת זביחה ואילך, אבל פודין את הקדשים להאכילן לכלבים	איכא דאמרי:										◆ !	טו.
וולדן וחלבן אסור לאחר פדיון.												■ < טו.
היכי דמי?												^ טו.
אילימא דאיעבר ואיתיליד לאחר פדיון											!	טו.
אמאי? ולד צבי ואיל נינהו											⚡	טו.
אלא דאיעבר לפני פדיון ואיתיליד לאחר פדיון הא לפני פדיון - מיקדש נמי קדשי, מנא הני מילי?											!	טו.
זכר - לרבות את הולד, ונקבה - לרבות את התמורה, ואין לי אלא ולד תמימין ותמורת תמימים, ולדי בעלי מומין ותמורת בעלי מומין מנין - כשהוא אומר אם זכר - לרבות ולד בעלי מומין, אם נקבה - לרבות תמורת בעלי מומין.	דתנו רבנן:										■ !	טו.
אותן ולדות שלאחר פדיון, מה תהא עליהן?											^	טו.
לפני פדיון מיפלג פליגי בהו, איכא למאן דאמר: קדשי ליקרב, ואיכא למאן דאמר: קדשי לרעייה דלאחר פדיון מה תהא עליהן?											^	טו.
כונסן לכיפה והן מתין, דהיכי ליעביד? ליקרבינהו? מכח קדושה דחוייה קאתו, ליפרקנהו - לא אלימי למיתפס פדיון.	רב הונא:										◆ !	טו.
סמוך לפדיון מתפיסן לשם אותו זבח.	במערבא משמיה דרבי חנינא:										◆ !	טו.
סמוך לפדיון? למימרא דבני פדייה נינהו?											⚡	טו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא אימא: סמוך לפדיון אמן מתפיסן לשם אותו זבח											!	◇	טו:	
טעמא מאי?											^		טז:	
גזירה שמא יגדל מהן עדרים עדרים.	רבי לוי:										!	◇	טז:	
מהו שמתפיסן לכל זבח שירצה?	בעא מיניה רבינא מרב ששת:											^	◇	טז:
אין מתפיסן	א"ל: [רב ששת]											!	◇	טז:
מאי טעמא?												^		טז:
גמר בשערין בשערין מבכור, מה בכור - אין מתפיסן לכל זבח שירצה, דכתיב (ויקרא כ"ז) אך בכור אשר יבוכר לה' בבהמה וגו' לא יקדיש איש אותו, אף הני - אין מתפיסן לכל זבח שירצה.	א"ל: [רב ששת]											!	◇	טז:
קדשים שקדם מום קבוע להקדישן ונפדו - חייבין בבכורה ובמתנות בין לפני פדיון בין לאחר פדיון, הגוזז והעובד בהן אינו סופג את הארבעים. בין לפני פדיון בין לאחר פדיון - אין עושין תמורה, ולפני פדיון - מועלין בהן, ולאחר פדיון - אין מועלין בהן, וולדותיהן חול, ונפדין תמימים, ומתפיסן לכל זבח שירצה, כללו של דבר: הרי הן כחולין לכל דבריהם, אין לך בהם אלא מצות עלוי בלבד.	תניא כוותיה דרב ששת:										■	◇	טז:	
אבל קדם הקדישן את מומן, או מום עובר להקדישן ולאחר מכאן נולד מום קבוע, ונפדו - פטורין מן הבכורה ומן המתנות, בין לפני פדיון בין לאחר פדיון הגוזז והעובד בהן סופג את הארבעים, ובין לפני פדיון בין לאחר פדיון - עושין תמורה, לפני פדיון - מועלין בהן, ולאחר פדיון - אין מועלין בהן, וולדותיהן קודש, ואין ניפדין תמימים, ואין מתפיסן לכל זבח שירצה, כללו של דבר: הרי הן כהקדש לכל דבריהם, ואין לך בהן אלא היתר אכילה בלבד.											■	◇	טז:	
כללו של דבר דרישא - לאתויי שוחטן בחוץ דפטור, כללו של דבר דסיפא - לאתויי חלבו.											■	◇	טז:	
אין נפדין תמימין ואין מתפיסן לכל זבח שירצה	אמר מר:										■		<	טז:
תמימים הוא דלא מיפרקי, הא בעלי מומין מיפרקי, לכל שירצה הוא דאין מתפיסן, הא לאותו זבח - מתפיסן											■	◇	טז:	
היכי משכחת לה דמתפיסן לאותו זבח ונפדין? במומן - נימא תהויה תיובתא דרב הונא											ז	◇	טז:	
ה"ה דאפילו בעלי מומין אין נפדין, ואידי דתנא רישא נפדין תמימים, תנא נמי סיפא אין נפדין תמימים, ואידי דתנא רישא לכל זבח שירצה, תנא נמי סיפא לכל זבח שירצה.	אמר לך רב הונא:										!	◇	טז:	
והשוחטן בחוץ פטור.												■	<	טז:
חייב, ומוקים לה בדוקין שבעין, ואליבא דר"ע	רב הונא מתני:											■	◇	טז:
אם עלו - לא ירדו.	דאמר: [ר"ע]											■	◇	טז:
בין לפני פדיון בין לאחר פדיון עושה תמורה:												■	<	טז:
ותמורתו לאחר פדיון מתה	ר"נ אמר רבה בר אבהו:											■	◇	טז:
מאי טעמא?												^		טז:
היכי ליעביד? ליקרביה - מכח קדושה דחוויה קאתיא ליפרקה - לא אלימא למיתפס פדיונה, הלכך מתה.												!	◇	טז:
ותיכיל במומה לבעלים וכי מה בין זו לתמורת בכור ומעשר	מתקיף לה רב עמרם:											ז		טז:
תמורת בכור ומעשר, הן וולדן וולדן עד סוף כל העולם - הרי הן כבכור ומעשר, ויאכלו במומן לבעלים	דתנן:											ז		טז:
זה שם אמו עליו, וזה שם אמו עליו, זה תמורת בכור ומעשר מיקריא. מה בכור ומעשר - במומן מיתאכלן לבעלים, אף תמורתן - מיתאכלא וזה שם אמו עליו, תמורת קדשים מיקריא, מה קדשים - לא מיתכלי אלא בפדיון, אף תמורתן - נמי לא מיתכלי אלא בפדיון, והא לא אלימא למיתפס פדיונה.	אמר ליה אביי:											!	◇	טז:
מנין לתמורת פסולי המוקדישין שמתה - תלמוד לומר: (ויקרא י"א) ממעלי הגרה תמא	תניא כוותיה דרב נחמן:											■	◇	טז:
האי מיבעי ליה לחמש חטאות מתות												ז		טז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ההוא (ויקרא י"א) ממפריסי הפרסה טמא נפקא.												טז.		
מנחן לחמש חטאות מתות - תלמוד לומר: ממפריסי הפרסה טמא	תניא נמי הכי:	■	■								◊	טז.		
חמש חטאות מתות הילכתא גמירי לה		ז									◊	טז.		
אלא, - כי אתא קרא - לתמורת אשם		!									◊	טז.		
תמורת אשם נמי הילכתא היא - כל שבחטאת מתה באשם רועה		ז										טז.		
אלא לעולם חמש חטאות מתות, ואצטרך קרא ואצטרך הילכתא, דאי מקרא הוה אמינא - לרעייה, קמ"ל הילכתא - למיתה, ואי מהילכתא, הוה אמינא, היכא דעבד איקרי ואכל מהני חמש חטאות, איסורא איכא, לא ליכא, קמשמע לן דאיכא לאו.											!	◊	טז.	
ואיבעית אימא: לאקושי דבר הבא ממעלי גרה לדבר הבא ממפריסי הפרסה, מה להלן במיתה, אף כאן במיתה.											!	◊	טז.	
המקבל צאן ברזל מן העובד כוכבים - ולדותיהן פטורין, ולדי ולדותיהן - חייבין.												■	טז.	
העמיד ולדותיהן תחת אמותיהן, ולדי ולדות - פטורין וולדי וולדי ולדות - חייבין	[ת"ק]											◆	טז:	
אפילו עד עשרה דורות פטורים, שאחריותן לעובד כוכבים.	רשב"ג:											◆	טז:	
רחל שילדה מין עז, ועז שילדה מין רחל - פטורה מן הבכורה, ואם יש בו מקצת סימנין - חייב.												■	טז:	
למימרא, דכיון דלא נקט מרא זווי - ברשותא דמרא קיימא												■	טז:	
אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית	ורמינהו:										■	ז	טז:	
אלמא: ברשותא דמקבל קיימא											ז		טז:	
לא קשיא, הא - דקביל עליה אונסא וזולא, והא - דלא קביל עליה אונסא וזולא	אביי:										!	◊	טז:	
דקביל עליה אונסא וזולא צאן ברזל קרית ליה?	אמר ליה רבא:										ז		טז:	
ועוד, מאי פסקא?											ז		טז:	
ועוד, אדחני סיפא אבל מקבלין צאן ברזל מן העובד כוכבים, ליפלוג וליתני בדידה, בד"א - דלא קביל עליה אונסא וזולא, אבל קביל עליה אונסא וזולא - שפיר דמי											ז		טז:	
אידי ואידי דלא קביל עליה אונסא וזולא, והכא גבי בכורה היינו טעמא, דאילו אתי עובד כוכבים בעי זווי ולא יהיב ליה - תפיס לה לבהמה, ואי לא משכה לה לבהמה - תפיס ולדות דידה, והרי יד עובד כוכבים באמצע, וכל יד עובד כוכבים באמצע - פטורה מן הבכורה.	אלא אמר רבא:										!	◊	טז:	
ולדות - פטורין, וולדי ולדותיהן - חייבין	רב הונא:											◆	טז:	
ולדי ולדות נמי פטורין, וולדי ולדי ולדות - חייבין.	רב יהודה:											◆	טז:	
העמיד ולדות תחת אמותיהן, ולדי ולדות פטורין	תנן:											■	טז:	
טעמא - דהעמיד, הא לא העמיד - לא, תיובתא דרב יהודה												ז	טז:	
הוא הדין אע"ג דלא העמיד, והא קמ"ל: אפילו העמיד נמי, דאורחיה דעובד כוכבים למיתפס בנה והוי כמי דלא העמיד, ולדי ולדות - פטורין, וולדי ולדי ולדות - חייבין.	אמר לך רב יהודה:											!	◊	טז:
אפי' עד עשרה דורות פטורין, שאחריותן לעובד כוכבים	תנן, רבן שמעון בן גמליאל:											■	ז	טז:
בשלמא לרב יהודה דאמר נחית תנא קמא לדרי, היינו דאמר ליה רבן שמעון בן גמליאל: אפילו עד עשרה דורות פטורין, אלא לרב הונא דאמר לא נחית תנא קמא לדרי, מאי אפילו עד עשרה דורות?												ז	טז:	
רבן שמעון בן גמליאל אהעמיד קאי, דנחית לדרי.	אמר לך רב הונא:											!	◊	יז.
המקבל צאן ברזל מן העובד כוכבים, הן ולדותיהן - פטורין	תא שמע:											■	ז	יז.

<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה </p>	<p> disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story O מעשה </p>
---	---

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וולדי ולדות - לא									◊		י.
תיובתא דרב יהודה									◊		י.
אימא הן וולדותיהן.	אמר לך רב יהודה:								!		י.
הן וולדותיהן פטורין	איכא דאמרי:								◊		י.
תיובתא דרב הונא									◊		י.
אימא, הן וולדות - פטור, וולדי ולדות - חייב.	אמר לך רב הונא:								!		י.
רחל שילדה מין עז כו.											י. <
רחל בת עז, ועז בת רחל, ר' מאיר מחייב	אתא רב אושעיא מנהרדעא ואייתי מתניתא בידיה: [רבי מאיר]									◊	י.
פטורין.	חכמים:									◊	י.
כי עיילת לקמיה דרב הונא, בעי מיניה: ר' מאיר מחייב למא?	רב הושעיא לרבה:									◊	י.
אילמא לבכורה										!	י.
ולית ליה לרבי מאיר (במדבר י"ח) אך בכור שור. עד שיהא הוא שור ובכורו שור?										◊	י.
אלא לראשית הגז										!	י.
ולית ליה הא דתנא דבי רבי ישמעאל: כבשים שצמרן קשה - פטורין מראשית הגז, שנאמר (איוב ל"א) ומגז כבשי יתחמם?	[דתנא דבי רבי ישמעאל]									◊	י.
ניחזי אנן, הכא במאי עסקינן - ברחל שילדה מין עז ואביו תייש, ובחוששין לזרע האב לענין אותו ואת בנו קמפלגי	אמר ליה: [רבה]									!	י.
חוששין לזרע האב	דר' מאיר סבר:									!	י.
אין חוששין לזרע האב:	ורבנן סברי:									!	י.
אי הכי, ליפלגו בחוששין לזרע האב בעלמא בפלוגתא דחנניה ורבנן										◊	י.
אלא לעולם לבכורה, והכא במאי עסקינן - ברחל בת עז										!	י.
זיל בתר אימיה, והאי לאו נדמה הוא	מר סבר: [ר"מ]									!	י.
זיל בתר אימיה דאימיה, והאי נדמה הוא.	ומר סבר: [רב]									!	י.
ואיבעית אימא: ברחל בת עז בת רחל										!	י.
חזרה שייית למקומן	מר סבר: [ר"מ]									!	י.
לא חזרה שייית למקומן.	ומר סבר: [רב]									!	י.
כגון שיש בו מקצת סימנין, ומאן חכמים - ר"ש	רב אשי:									!	י.
דאמר עד שיהא ראשו ורובו דומה לאמו:	[ר"ש]									!	י.
מודה ר"מ בשעיר של ראש חדש דבעינן בן שעירה	רבי יוחנן:									!	י.
מאי טעמא?										!	י.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר קרא: (במדבר כ"ח) אחד - המיוחד ובא מששת ימי בראשית.											!	◊
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא: (ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה											?	
צריכא, דאי מהתם הוה אמינא ה"מ - היכא דלא נחת לדרי, אבל היכא דנחת - אימא לא, ואי מהכא הוה אמינא ה"מ - לגבי קרבן חובה, אבל נדבה לא, צריכא.											!	
הכל מודים דאין לוקון על צמרן משום כלאים, שנאמר: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנז, מה פשתן - שלא נשתנה, אף צמר - שלא נשתנה.	רבי אחא בר יעקב:											■
הכל מודים שצמרן פסול לתכלת, שנאמר לא תלבש שעטנז גדילים תעשה לך מה פשתן - שלא נשתנה, אף צמר - שלא נשתנה	רב פפא:											■
הכל מודים שאין צמרן מטמא בנגעים, שנאמר (ויקרא י"ג) בבגד צמר או בבגד פשתים, מה פשתים - שלא נשתנה, אף צמר - שלא נשתנה.	רב נחמן בר יצחק:											■
אף אנו נאמר: הדלה הגפן על גבי תאינה - יינו פסול לנסכים, מ"ט - (ויקרא כ"ג) זבח ונסכים, מה זבח - שלא נשתנה, אף נסכים - שלא נשתנו	רב אשי:											■
הדלה פשתן על גבי היגא ה"ג דלישתני? א"כ לא מצית אמרת מה פשתן שלא נשתנה, דהא פשתן נמי משתני	מתקף לה רבינא:										?	
זה - נשתנה ריחו, וזה - לא נשתנה ריחו.	א"ל: [רב אשי]										!	
רחל שלא ביכרה, וילדה שני זכרים, ויצאו שני ראשיהן כאחת, רבי יוסי הגלילי אומר: שניהן לכהן, שנאמר (שמות י"ג) הזכרים לה'	[ריה"ג]											■
אי אפשר לצמצם, אלא אחד לו ואחד לכהן.	חכמים:											■
הכהן בורר לו את היפה	רבי טרפון:											■
משמנין ביניהן.	רבי עקיבא:											■
והשני ירעה עד שיסתאב, והייב במתנות	[ת"ק]											■
פותר.	רבי יוסי:											■
מת אחד מהן, ר"ט אומר: יחלוקו	רבי טרפון											■
המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבי עקיבא:											■
זכר ונקבה, אין כאן לכהן כלום.												■
לרבי יוסי הגלילי שמעינן ליה דאמר אפשר לצמצם בידי שמים - וכל"ש בידי אדם, ורבנן בידי שמים אי אפשר לצמצם, בידי אדם מאי?	אמרי דבי רבי ינאי:											◊
חוט של סיקרא חוגרו באמצע להבדיל בין דמים העליונים ובין דמים התחתונים	ת"ש:											■
ואי אמרת אי אפשר לצמצם בידי אדם, זימנין דקא יהיב עליונים למטה ותחתונים למעלה												?
דמרווח בה פורתא.												!
תא שמע ממדת כלים, ממדת מזבח												?
שאני התם דרחמנא אמר עבדו ובכל היכי דמצית למיעבד ניהא ליה (דברי הימים א' כ"ח) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל.												!
חלקו לשנים והן שוין - שניהן מטמאים, לפי שאי אפשר לצמצם	רב קטינא, ת"ש:											?
שאני כלי חרס - הואיל ויש בו גומות.	רב כהנא:											!
נמצא מכוון בין שתי עיירות - שתיהן מביאות שתי גללות, דברי ר"א	ת"ש: [ר"א]											■
מ"ט? לאו משום דקסבר בידי אדם אפשר לצמצם, וקרובה ואפילו קרובות?												?
לא, ר' אליעזר סבר לה כרבי יוסי הגלילי דאמר אפשר לצמצם בידי שמים וכל שכן בידי אדם.												!